

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național
Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 33, nr. 1186, 16 iunie 2026, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Au început Festivitățile de absolvire la facultățile din cadrul Universității „Spiru Haret”!

- Facultatea de Medicină Veterinară. „Felicitări, Promoția 2026! Astăzi încheideți un capitol important, dar cele mai frumoase pagini ale poveștii voastre profesionale abia acum încep să fie scrise.”
- Facultatea de Științe Economice București. Amănunte în pag. 3

Licență / Masterat

PREÎNSCRIERI ONLINE 2026

Feb - Iun

ÎMPREUNĂ ÎNVĂȚĂM SĂ AVEM SUCCES!

PREÎNSCRIE-TE ONLINE
până la data de 30 iunie 2026, confirmă-ți locul și NU MAI PLĂTEȘTI TAXA DE ADMITERE!

admitere.spiruharet.ro

București
Constanța
Brașov
Craiova
Câmpulung
Muscel

București, Craiova, Câmpulung Muscel

- ✓ ASISTENT MEDICAL GENERALIST
- ✓ DETECTIV PARTICULAR

Preinscrie-te online
până la data de 30 iunie 2026, confirmă-ți locul și nu mai plătești taxa de admitere!

Preînscrieri online 2026
Feb - Iun

colegiuluniversitar.spiruharet.ro

Universitatea Spiru Haret organizează preînscrieri online pentru anul universitar 2026-2027!

2026 este un an special pentru Universitatea „Spiru Haret” – sărbătorește 35 de ani de excelență în educație, tradiție academică și formare a generației de profesioniști de succes.

De ce să alegi Universitatea „Spiru Haret”?

- Rețea națională de centre universitare în București, Brașov, Craiova, Constanța și Câmpulung Muscel;
- Programe de studiu de #Licență și #Masterat adaptate cerințelor actuale ale pieței muncii;
- Cadre didactice cu experiență academică și practică profesională;
- Cea mai mare și modernă platformă de învățare, BlackBoard, dar și resurse digitale pentru studenți;
- Comunitate academică activă, cu proiecte, stagii și parteneriate educaționale valoroase.

Domenii de studiu: Științe Economice, Științe Juridice, Științe Administrative, Informatică, Psihologie, Pedagogia

Învățământului primar și preșcolar, Medicină Veterinară, Educație Fizică și Sport, Kinetoterapie.

- 3 din 4 absolvenți lucrează în domeniul pentru care s-au pregătit.

Fă primul pas spre viitorul tău!

Intră pe admitere.spiruharet.ro, consultă oferta educațională și PREÎNSCRIE-TE ONLINE până la 30 iunie 2026.

Candidații care depun documentele de admitere și susțin admiterea până la data de 31 iulie 2026 sunt scutiți de achitarea taxei de înscriere.

Taxa de înscriere la concursul de admitere pentru studiile universitare de licență și masterat este de 70 de euro.

Tot 70 de euro este taxa de înscriere la Colegiul Universitar „Spiru Haret”.

Împreună învățăm să avem succes!

Proiectul „Bursa LICEENII”

Cu ocazia împlinirii a 35 de ani de la înființare, Universitatea Spiru Haret a lansat Proiectul **Bursa LICEENII**, o inițiativă educațională menită să susțină performanța, motivația și orientarea academică a elevilor din clasele a XII-a. Proiectul se înscrie în direcția de responsabilitate educațională a universității și consolidează legătura acesteia cu mediul preuniversitar.

Universitatea Spiru Haret, prin decizia agreată de Consiliul de Administrație al USH și aprobată de conf. univ. dr. Aurelian A. Bondrea, Rectorul USH, va oferi 15 burse integrale de studiu pentru anul universitar

2026 - 2027, pentru 15 elevi din clasa a XII-a, la următoarele programe de studii de Licență, Învățământ cu Frecvență (IF):

- **Facultatea de Educație Fizică și Sport:** Educație fizică și sportivă (IF) – 3 burse • Kinetoterapie și motricitate specială (IF) – 3 burse
- **Facultatea de Științe Economice București:** Contabilitate și informatică de gestiune (IF) – 3 burse • Management (IF) – 3 burse
- **Facultatea de Inginerie și Informatică:** Informatică (IF) – 3 burse.

BURSA PRIETENII MEI

Grădinița cu program prelungit Prietenii Mei

oferă 5 BURSE - FĂRĂ TAXĂ - copiilor din familii monoparentale cu venituri scăzute!

Perioadă pentru depunerea dosarelor:
1-31 Iulie 2026

Detalii și informații:
☎ 021 222 46 42 | @gradiniprietenimei.ro

Amănunte în pag. 2

Universitatea „Spiru Haret”
Facultatea de Inginerie și Informatică, București

Sesiunea Anuală de Comunicări ale Tinerilor Cercetători
12-13 Iunie 2026
Orele 9.00-16.00

Facultatea de Inginerie și Informatică din cadrul Universității „Spiru Haret” a organizat o sesiune de prezentări din tematica lucrărilor de licență/disertație, prilej cu care studenții/masteranzii au devenit familiarizați cu procedura.

De asemenea, la SACTC a putut participa oricine din departament, universitate sau din alte instituții, cu sau fără lucrare. Evenimentul a fost ONLINE

Membrii comitetului de organizare:
Prof.univ.dr. Grigore Albușanu
Prof.univ.dr. Gheorghe Duda
Conf.univ.dr. Radica Ioan
Conf.univ.dr. Nicoleta Iacob
Conf.univ.dr. Marius Mihăilescu
Conf.univ.dr. Nicolae Popescu-Bodrin
Conf.univ.dr. Dan Dumitru
Lect.univ.dr. Luminița Deftis
Lect.univ.dr. Ramona Stancu
Lect.univ.dr. Valentina Mărăscu
Lect.univ.dr. Mihaela Poianariu
Lect.univ.dr. Cristian Ștefan
Lect.univ.dr. Cornel Argint
Lect.univ.dr. Alexandru Averian

Inscriere: <https://forms.gle/uJkLDSjVK8038tC1w>

Participare în Google Meet:
<https://meet.google.com/jt-qvng-phd>

Telefon: (004) 021.316.97.85; 021.316.97.86 int. 144

Frâna de ...gură!

Mioara VERGU-IORDACHE

Ce slobozi la gură suntem când înjurăm, când criticăm, ce de cuvinte descoperim în vocabular, cât de plastic ne exprimăm, ce de metafore, subtilități, cum ne strălucesc ochii... Dar remarcăm ce puține cuvinte folosim pentru a ne exprima bucuria?! Ce reținuți, ce sfioși... Avem frână la laudă, la admirație, mai ales când e vorba de conaționali, de apropiați.

Toate acestea în formula „individual”. În formula „grup” ne străduim să fim „political correctness”, să afișăm o obiectivitate ce ar trebui să ne evidențieze superioritatea intelectuală, capacitatea de a ne situa deasupra evenimentelor zilnice. Fals. Nu suntem. Nici obiectivi, nici superiori, nici deasupra evenimentelor! Nu mai suntem. Am fost ajutați!

Ne otrăvim fiecare zi mimând sentimente, atitudini, judecări de valoare, încercând să fim așa cum ne imaginăm că ne-ar fi/sta bine. Jucăm un rol pe care ni-l scriem în fiecare zi, scenariști bolnavi de suspiciune, bazați pe informații falsificate, închipuite, în orice caz în acord cu ceea ce ni se pare nouă că ar fi, că ar trebui să fie.

Refuzăm să vedem realitatea. Refuzăm să ne bucurăm de succese și să discutăm despre eșec! Când ni se pare că orgoliul nostru este atins, cu intenție sau nu, ne simțim exagerat mișcați, obligați să reacționăm de cele mai multe ori deșănțat, fără legătură cu dimensiunea „prejudiciului”. N-am depășit psihologia împărțirii în „hoți” și „vardiști”, în alb și negru, în pozitiv și negativ... Eliminăm nuanțele, ignorăm argumentele contrare părerii noastre, afurisim sau binecuvântăm. Cine nu e cu noi e împotriva noastră! Mitinguri, marșuri, proteste?! Au mai fost. Vor mai fi. Dacă am fi atenți la ceea ce se vede și se aude, nu e nicio diferență pe fond în dorințele participanților! Dreptate, adevăr, justiție, bunăstare, sănătate, educație, libertate, drepturile omului... Cine dorește altceva?! Și atunci? De ce nu suntem toți în aceeași „barcă”? De ce înjurăm și laudăm, în același timp, reclamăm, protejăm, după interese nu bine descifrate!

Nu am impresia că se dorește să se vorbească limpede, clar, nu trebuie să ne înțelegem între noi. O „pătură” subțire, conducătoare pe baza voturilor românilor, de aproape patru decenii, vrea să ne țină îndotrănați, neinformați, înverșunați, înfrânați în a ne informa corect, a ne exprima opiniile, criticile și laudele. Ni se induce o frică nejustificată. Suntem speriați cu cătușe, cu procese, cu închisoare, război, foamete, izolare... Și nimic nu este clar! Dacă ești cinstit, de ce să-ți fie frică? Și dacă se întâmplă, nu suntem noi mai mulți, nu noi trebuie să facem ordine în societatea noastră? Nu noi trebuie să-i dăm jos pe cei care trădează încrederea noastră? Ba da! Dar pentru aceasta nu mai trebuie să „facem frumos” în fața nimănui, trebuie să ne spunem părerea, că-i de bine, că-i de rău, despre tot ce se întâmplă și ni se întâmplă. Trebuie să eliminăm frâna din exprimare și din acțiune.

Bursa „Prietenii Mei” - an școlar 2026–2027

Pentru că educația de calitate ar trebui să fie accesibilă cât mai multor copii, sunt oferite **5 burse dedicate preșcolărilor proveniți din familii monoparentale cu venituri reduse.**

Bursa se adresează copiilor cu vârste între 3 și 5 ani și acoperă integral:

- taxa de școlarizare pentru programul scurt sau programul prelungit
- taxa de înscriere.

Dosarele se depun în luna iulie 2026 la secretariatul Grădiniței cu Program Prolungit „Prietenii Mei”.

Prin această bursă se dorește susținerea familiilor și o contribuție la construirea unei comunități în care educația și grija pentru copii merg mână în mână.

Pentru informații complete privind criteriile de eligibilitate și documentele necesare, accesați site-ul:

<https://gradinitaprietenimei.ro/noutati/>

ANTREPRENOR DE SUCCES.

Ediția a IX-a

În data de 10 iunie, la sediul Universității „Spiru Haret”, a avut loc festivitatea de premiere a Concursului Regional Interdisciplinar „Antreprenor de succes”, organizat de Colegiul Economic „Costin C. Kiritescu” București, în parteneriat cu Facultatea de Științe Economice, București - Universitatea „Spiru Haret”.

Evenimentul a adus în prim-plan creativitatea, inovația și spiritul antreprenorial al elevilor concurenți, care au demonstrat, prin proiectele prezentate, că ideile valoroase pot deveni inițiative cu impact.

De succes a fost și workshopul „AI – Accelerator de Succes: unelte inteligente pentru antreprenorul de mâine”, susținut de cadrele didactice ale Facultății de Științe Economice:

- conf.univ.dr. Mariana Iatagan „De la un simplu PPT la un plan de afaceri câștigător”;
- conf.univ.dr. hab. George Lăzăroiu: „Cum să monetizăm cu ajutorul Inteligenței Artificiale generative”;
- conf.univ.dr. hab. Daniel Gârdan „Cum să construiești o strategie de marketing imbatabilă”;

La finalul evenimentului, elevii și-au testat cunoștințele în cadrul unui concurs Kahoot cu întrebări din domeniul antreprenoriatului, desfășurat într-o atmosferă competitivă și interactivă.

Toate premiile acordate în cadrul concursului au fost susținute de Universitatea „Spiru Haret” și au constatat în vouchere valorice la librăriile „Cărțilești”.

Felicitări tuturor elevilor și profesorilor coordonatori pentru implicare, creativitate și rezultatele obținute!

Școala de Vară IPSB 2026 22 iunie – 31 iulie 2026

Copiii vor participa la activități educative și recreative într-un mediu sigur, prietenos și supravegheat, unde fiecare zi devine o nouă aventură.

Ce îi așteaptă?

- Consolidarea cunoștințelor dobândite în timpul anului școlar
- Activități în limba engleză
- Jocuri și ateliere interactive
- Dezvoltarea creativității și a abilităților sociale
- Timp petrecut alături de copii de aceeași vârstă
- Un program care îmbină învățarea cu distracția

Pentru părinți, înseamnă liniștea că cel mic își petrece vacanța într-un mediu organizat și educativ. Pentru copii, înseamnă noi prietenii, experiențe frumoase și o vară memorabilă.

Șoseaua Berceni 24, Sector 4, București
0771 139 615 | 021 334 5324
comunicare@premiumschool.ro

Locurile sunt limitate. Înscrierile sunt deschise!

Performanțe de excepție pentru elevii Școlii Gimnaziale International PREMIUM School of Bucharest!

Luca Alexandru DEGET, la Cupa Orașului Voluntari de Karate SKDUN, a demonstrat determinare, disciplină și spirit de competiție, reușind să urce de trei ori pe podium:

- Locul I – Kihon Ippon Kumite
- Locul III – Jiyu Kumite
- Locul III – Kata Individual

Pasiunea, perseverența și munca susținută se transformă în rezultate remarcabile.

Felicitări, Luca, pentru această performanță!

Mult succes în competițiile viitoare și cât mai multe medalii!

Felicitări elevei Sandra Luna Maria POSTELNICESCU, din clasa pregătitoare, pentru rezultatele excelente obținute la Cupa Orașului Voluntari de Karate SKDUN, competiție care a reunit peste 350 de sportivi din întreaga țară.

Reprezentând cu onoare Clubul Sportiv Akira, Luna a concurat la categoria de vârstă 4-7 ani, centuri albe, și a obținut două medalii:

- Locul II – Kihon Sanbon Kumite
- Locul III – Kihon Ippon Kumite

Prin determinare, curaj și perseverență, Luna demonstrează că performanța începe de la cele mai fragede vârste. Mult succes în competițiile viitoare!

Felicitări, Luna!

ISSN 1221-4019
ISSN 1841-4265 (online)
www.opinianaționala.ro
www.facebook.com/opinianaționala
Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București
Telefon/fax: 021 316 97 91
Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87,
interior 168
e-mail: opinia@spiruharet.ro

TEHNOREDACTARE: Vasilichia Dinu

Stimați cititori,
Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia Națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ
este editată de
FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE
Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINE

Răspunderea
pentru conținutul
textelor publicate
aparține autorilor.

Festivitatea Absolvenților Facultății de Științe Economice București PROMOȚIA 2026

Un eveniment deosebit îl constituie festivitatea absolvenților Facultății de Științe Economice București, promoția 2026. Astfel, joi 11 iunie 2026, a avut loc festivitatea de absolvire a promoției 2026, pentru programele universitare de studii de licență „Contabilitate și Informatică de Gestione” și „Management”, dar și programele universitare de studii de masterat „Audit Financiar Contabil” și „Managementul Integrat al Afacerilor”.

La acest eveniment deosebit în viața studenților au participat numeroși absolvenți, profesori și invitați, între care părinții sau frații mai mici ai absolvenților, care s-au bucurat de atmosfera deosebit de plăcută, cu aer de sărbătoare. În fiecare an, promoția care finalizează studiile de licență sau master organizează un eveniment festiv, unde nu mai există bariere între studenți și profesori, iar absolvenții sărbătoresc finalizarea studiilor împreună cu prietenii, colegii și părinții.

Această manifestare a fost organizată de către absolvenți prin intermediul canalelor de comunicare digitale și prin transmiterea de invitații către profesori și conducerea facultății.

Festivitatea a fost deschisă cu imnul „Gaudemus igitur” („Să ne bucurăm, așadar”), care a fost aplaudat de către toți participanții. Apoi, doamna prorector prof.univ.dr. Luminița Pistol a adresat mesaje de felicitare pentru toți absolvenții promoției 2026 și a transmis urări de succes în viața personală și activitatea profesională.

Doamna decan conf.univ.dr. Mariana Iatagan i-a felicitat pe absolvenți și i-a îndemnat să continue studiile academice pentru a avea mai multe șanse în carieră. Absolvenții Facultății de

Științe Economice București promoția 2026 au fost încurajați să își continue studiile la programele de master organizate în cadrul Facultății de Științe Economice București.

Stimați invitați,
Dragi absolvenți,

Mă bucur nespuse că am privilegiul de a fi astăzi alături de dumneavoastră. Sunt convinsă că pe toți cei prezenți ne încercăm, în acest moment, un profund sentiment de bucurie și împlinire.

În urmă cu doi, respectiv, trei ani, ați pășit pe porțile facultății noastre cu emoție și, poate, cu o oarecare teamă de necunoscut. Drumul vostru nu a fost întotdeauna ușor. Au existat momente de oboseală, de îndoială sau chiar de descurajare, dar prin perseverență ați reușit.

Știți că pentru mulți această diplomă a însemnat un efort dublu: o echilibrare permanentă între responsabilitățile de la locul de muncă, viața de familie și rigorile academice. Reușita voastră este o dovadă incontestabilă de voință.

Nimic din toate acestea nu ar fi fost posibil fără sprijinul celor dragi. De aceea, doresc să adresez mulțumirile mele familiilor, partenerilor și prietenilor voștri, care v-au oferit suportul moral și liniștea necesară pentru a studia.

De asemenea, succesul de astăzi se datorează și colegilor mei, cadre didactice dedicate, care v-au ghidat pașii cu răbdare, v-au împărtășit din cunoștințele și experiența lor, dar și sprijinului esențial oferit de secretariatul facultății, echipă care a fost mereu acolo pentru a vă ajuta în rezolvarea oricărei probleme de ordin administrativ.

Lumea în care trăim este extrem de dinamică. Specialiștii de pe piața muncii vorbesc tot mai mult despre recalificare și învățare continuă. Esența pieței muncii de mâine va fi flexibilitatea.

Facultatea v-a oferit o bază solidă, însă învățarea nu trebuie să se oprească aici. Absolvenților de licență le recomand cu căldură să își continue pregătirea prin programele de masterat pe care facultatea noastră le pune la dispoziție: MIA și AFC. Completarea studiilor universitare vă va oferi un avantaj competitiv major pe piața muncii și vă va pregăti pentru provocările viitorului.

În momentele în care viața vă va pune la încercare, aș vrea să vă amintiți o scurtă poveste:

Se spune că, în urmă cu mulți ani, un grup de oameni de știință au realizat un studiu matematic riguros asupra zborului insectelor. Aplicând legile stricte ale fizicii, aceștia au calculat greutatea corpului unui bondar în raport cu suprafața extrem de mică a aripilor sale.

Concluzia a fost categorică și incontestabilă: Din punct de vedere aerodinamic, structura bondarului face ca zborul să îi fie absolut imposibil. Corpul este mult prea greu, iar aripile mult prea mici pentru a genera portanța necesară.

Din fericire, bondarul nu știe fizică. El nu înțelege teoriile despre „imposibil” și nu ascultă părerile experților care îi explică de ce este limitat. Bondarul pur și simplu își mișcă aripile cu determinare și zboară în fiecare zi.

Concluzia? Credința ne dă aripi pe care știința nu le poate explica!

Este adevărat că drumul spre succes este rareori liniar și viața vă poate încerca din când în când cu obstacole neașteptate. Important este să nu vă pierdeți încrederea în capacitatea de a depăși dificultățile!

Porniți la drum cu fruntea sus, cu optimism și cu determinarea de a construi un viitor mai bun!

Vă doresc să vă fie călăuze în viață adevărul, binele, iubirea și frumosul!

Vă mulțumesc că ați ales Facultatea de Științe Economice București și vă urez mult succes în tot ceea ce veți întreprinde!

Decanul Facultății de Științe Economice București,
conf.univ.dr. Mariana IATAGAN

Din partea conducerii Facultății de Științe Economice București au mai participat doamna prof.univ.dr. Luminița Ionescu, care i-a felicitat pe toți absolvenții pentru eforturile depuse pe parcursul anilor de studii, precum și pentru rezultatele foarte bune obținute la examene. Au luat cuvântul mai multe cadre didactice, după cum urmează: conf.univ.dr. Aurelian Băluță, conf.univ.dr. Elena Gurgu, conf.univ.dr. Marinela Geamănu, conf.univ.dr. Lăcrămioara Hurloiu, lector univ.dr. Raluca Crețoiu.

Din partea absolvenților programului de studii „Contabilitate și informatică de gestione” IF, a vorbit Maria Moroșanu, iar din partea absolvenților programului de studii „Management”, IF, a luat cuvântul Adriana Șerbu.

Au fost distribuite diplome de absolvire pentru toți membrii promoției 2026.

Studenții și masteranzii au adresat cuvinte de mulțumire dascălilor care le-au fost alături în anii de facultate și i-au încurajat să susțină examenele și să își finalizeze proiectele în fiecare sesiune.

Festivitatea absolvenților s-a încheiat cu Imnul Universității „Spiru Haret”, care a fost aplaudat de către toți participanții.

La finalul evenimentului au fost momente emoționante, cu discursurile absolvenților și pozele făcute de absolvenți alături de profesori și invitați.

Prof.univ.dr. Luminița IONESCU,
director, Departamentul
de Științe Economice București

Stimați profesori, dragi colegi și invitați,

Aș dori să încep prin a saluta și a mulțumi tuturor celor prezenți la această festivitate.

Mă bucur să văd că ne aflăm într-un număr așa de mare aici pentru a sărbători acest eveniment deosebit și important, în special pentru noi, studenții.

Parcă ieri pășeam pentru prima dată pe porțile facultății, plini de emoții și de întrebări despre ce ne așteaptă. Astăzi, după trei ani plini de clipe de neuitat, momente de strădanie la proiecte, de emoție la examen, de bucurie la fiecare reușită, de muncă și

provocări, putem spune cu mândrie că am ajuns la finalul acestei etape.

În acești ani am acumulat nu doar cunoștințe, ci și experiențe, am legat prietenii și am învățat lecții care ne vor ajuta pe tot parcursul vieții. Azi marcăm finalul unei etape importante din viața noastră și începutul unui nou capitol.

Mulțumirile însă sunt acum cele mai importante. În numele colegilor mei, vreau să le mulțumesc în primul rând tuturor celor apropiați nouă, care ne-au sprijinit, ne-au înțeles și ajutat în orice moment de dificultate ne-am aflat.

Ei sunt cei care astăzi merită aplauze!

În mod special, dorim să adresăm sincere mulțumiri doamnei decan pentru implicarea, susținerea și dedicarea de care a dat dovadă pe parcursul anilor de studiu. Prin profesionalismul și sprijinul oferit studenților, a contribuit la formarea noastră, atât din punct de vedere academic, cât și personal.

Profesorilor noștri le mulțumim pentru îndrumare, răbdare și cunoștințele pe care ni le-au transmis de-a lungul anilor și le suntem recunoscători pentru înțelegerea oferită.

Mulțumim doamnelor de la secretariat pentru sprijinul acordat și disponibilitatea

față de multele noastre probleme în decursul celor trei ani.

Nu în ultim rând, pentru a ne numi absolvenți în adevăratul sens al cuvântului, mai trebuie să trecem peste un singur hop, și anume susținerea lucrării de licență, unde vă doresc tuturor mult succes, curaj și încredere în propriile forțe!

Felicitări, dragi colegi, și să ne amintim mereu cu drag de anii petrecuți împreună!

Adriana ȘERBU,
reprezentanta studenților de la
Management IF

Mobilitățile ERASMUS+ în cadrul Universității „Spiru Haret”

Mobilitate la IPP, Portugalia

Prof. univ. dr. Roxana ȘTEFĂNESCU

În perioada 20.04.2026 – 24.04.2026, în cadrul unui mobilități ERASMUS+ de predare, am efectuat o vizită la ISCAP – Porto Accounting and Business School, Polytechnic Institute of Porto (IPP), Portugalia.

ISCAP – Școala de Contabilitate și Business din Porto este parte a celui mai mare și prestigios Institut Politehnic public din Portugalia.

În perioadă mobilității s-a desfășurat la Institutul din Porto – Săptămâna internațională ISCAP, eveniment științific, pedagogic și intercultural la care au participat 46 de distinși profesori internaționali care au susținut cursuri pentru sute de studenți ai Institutului din Porto. Aceasta a fost a 19-a ediție a acestui eveniment și a fost dedicată aniversării a 140 de ani de la înființarea Institutului.

Fiecare profesor invitat a predat și dezbătut cu studenții diverse teme. Eu am susținut mai multe cursuri pe teme: Dezvoltarea unui Business Model pentru un Start-up și Principiile Leadership-ului personal. Aceste cursuri s-au desfășurat atât în fața unor clase de studenți internaționali – înrolați în programe ERASMUS+ cât și unor clase de studenți portughezi, alături de profesori gazdă de aceeași specialitate, din cadrul Institutului.

În timpul cursurilor am schimbat cu studenții idei privind diversitatea socială și culturală în Uniunea Europeană. Cu

ocazia acestor cursuri am prezentat studenților Universitatea „Spiru Haret”, precum și elemente privind studiul managementului în Facultatea de Științe Juridice și Științe Economice Brașov.

În cadrul ISCAP studenții pot urma studii de licență și master în cadrul mai multor programe din domenii diverse ca de exemplu: Management, Marketing, Comunicare de afaceri, Științe și tehnologii informaționale. Institutul oferă și programe de tip MBA.

ISCAP este dedicat creării unei comunități internaționale și o preocupare majoră a acestuia o reprezintă conectarea studenților internaționali cu studenții portughezi.

Pe parcursul acestei vizite am avut o întâlnire deosebit de fructuoasă cu Președintele Institutului prof. Manuel Moreira da Silva, care m-a primit cu multă ospitalitate și a invitat studenții Universității „Spiru Haret” să participe la cursurile Institutului din Porto prin intermediul mobilităților ERASMUS+.

De asemenea au fost organizate sesiuni de brainstorming cu profesorii participanți la eveniment în care s-au discutat propuneri de participări în proiecte internaționale atât cu finanțare ERASMUS+ dar și alte linii de finanțare și s-au stabilit și consolidat idei pentru colaborări.

Am discutat despre participarea în comun la proiecte ale Uniunii Europene, despre modul cum să colaborăm în domeniul științific și despre activități viitoare în cadrul

ERASMUS+. Ambele universități s-au unit în jurul ideii de mobilitate a studenților și a cadrelor didactice, oferită de ERASMUS+.

Cu ocazia evenimentului am avut șansa întâlnirii cu profesori invitați din Polonia, Cehia, Austria, Ucraina, Lituania, Estonia, Grecia, cu care am stabilit contacte valoroase privind ideile noastre și pentru viitoarele publicații în revistele Universității „Spiru Haret”. Totodată am făcut schimb de experiență din domeniul nostru profesional și în probleme legate de modalități de învățare pentru studenți.

Am abordat probleme privind conținutul curricular al programelor de studiu, despre subiectele de studiu de educație generală și subiectele de specializare desfășurate într-o strânsă cooperare cu mediul de afaceri, despre modul de cercetare pentru realizarea unui proiect, astfel ca cercetarea să le ofere studenților cât mai multe oportunități. Am discutat privitor la similitudini și deosebiri cu planurile de învățământ din domeniul Management ale Facultății de Științe Juridice și Științe Economice Brașov.

Această mobilitate a reprezentat o experiență deosebit de constructivă pentru Universitatea noastră deoarece la întoarcere am putut prezenta atât studenților cât și cadrelor didactice un model educațional de excelență atât în ceea ce privește eforturile și preocupările de internaționalizare, viață academică și culturală precum și cele referitoare la învățământ și cercetare.

Orizonturi academice europene:

Experiența unei mobilități Erasmus+ la UCAM, Spania

Conf. univ. dr. Gabriela CORNEA

În perioada 11–15 mai 2026, am avut oportunitatea de a participa la o mobilitate Erasmus+ desfășurată la Universitatea Catolică San Antonio din Murcia (UCAM), Spania.

Această experiență a reprezentat un moment de referință în activitatea mea, constituind o oportunitate remarcabilă de dezvoltare profesională, academică și personală în cadrul unei instituții ce reprezintă un adevărat model de excelență în învățământul superior european.

Programul a reunit cadre didactice și specialiști dintr-o paletă extinsă de țări europene, creând un spațiu ideal pentru schimbul de bune practici și dialog

intercultural. Un element remarcabil al strategiei de internaționalizare a instituției îl reprezintă atragerea de specialiști din America de Sud care, în urma unor mobilități similare, s-au integrat definitiv în comunitatea academică locală ca profesori asociați sau angajați permanenți, consolidând astfel colaborarea globală în educație și cercetare aplicată

Inovare didactică și orientare spre student: Aspecte pozitive ale stagiului

Pe parcursul programului, am participat la cursuri, prezentări și activități academice de înalt nivel. Structura stagiului a permis evidențierea mai multor elemente de bune practici:

• **Infrastructura de top și tehnologia educațională.** UCAM impresionează prin campusul său deosebit, unde istoria se îmbină perfect cu modernitatea. Sălile de curs și laboratoarele dotate cu tehnologie de ultimă generație demonstrează modul în care digitalizarea este integrată cotidian pentru a crește calitatea și logica aplicată a actului educațional.

• **Internaționalizarea și deschiderea instituțională.** Interacțiunea directă cu profesori, cercetători și studenți din diverse sisteme educaționale a facilitat un dialog fertil privind provocările și oportunitățile educației europene contemporane. Orientarea puternică spre student și multiculturalitatea constructivă definesc atmosfera acestui centru universitar.

• **Dimensiunea culturală.** Dincolo de componenta strict profesională, mobilitatea a oferit posibilitatea descoperirii patrimoniului istoric deosebit al orașului Murcia. Un element arhitectural și simbolic impresionant îl reprezintă prezența impunătoarei biserici/catedrale chiar în mijlocul campusului universitar, spațiu sacru și solemn unde se organizează festivitățile oficiale de deschidere și de finalizare a studiilor. Interacțiunea cu comunitatea locală și ospitalitatea gazdelor spaniole au completat armonios stagiul, subliniind importanța respectului pentru diversitatea culturală și tradițiile academice locale.

Un bagaj valoros pentru viitor: Cu ce am revenit?

Orice mobilitate internațională reprezintă un catalizator pentru evoluția personală și conectarea la standardele globale. La finalul acestei experiențe, am revenit în comunitatea noastră academică cu:

1. **Metodologii moderne de predare.** Noi perspective pedagogice și strategii interactive pe care intenționez să le aplic la cursuri, cu scopul de a stimula gândirea critică și implicarea activă a studenților.

2. **Contacte profesionale și idei de proiecte.** Am pus bazele unor viitoare colaborări în sfera cercetării științifice și am identificat oportunități pentru proiecte comune sau publicații în coautorat cu partenerii europeni.

3. **Promovarea valorilor universității noastre.** Prezența la UCAM a fost o ocazie excelentă de a prezenta oferta noastră academică, deschizând calea pentru viitoare schimburi bilaterale de studenți și profesori.

Această mobilitate a confirmat încă o dată faptul că educația depășește granițele geografice. Participarea la programele Erasmus+ rămâne o investiție esențială în dezvoltarea continuă și un prilej excelent de a exersa limbile străine, inclusiv limba spaniolă, într-un mediu nativ. Dincolo de perfecționarea lingvistică, un astfel de stagiul reprezintă o oportunitate de a ne reevalua propriul parcurs și poziția în societatea românească de astăzi.

Ne provoacă, în mod constructiv, să ne proiectăm în roluri și contexte academice noi, oferindu-ne certitudinea că avem resursele și pregătirea necesare pentru a face față cu succes oricăror exigențe la nivel european. Schimbul de experiență între profesioniști rămâne, astfel, cea mai eficientă modalitate de a construi un spațiu academic modern, guvernat de cunoaștere și inovare.

TACTUL PEDAGOGIC CA PROVOCARE A PROFESORULUI ÎNTR-O ȘCOALĂ DEMOCRATICĂ.

• De la abordări conceptuale la dinamici relaționale și competențe civice în era digitală.

În perioada 6–7 iunie 2026, Institutul Intercultural din Timișoara a organizat cea de-a VII-a ediție a Conferinței Naționale de Educație Socială, un eveniment de referință pentru cadrele didactice și specialiștii preocupați de dezvoltarea educației pentru cetățenie democratică în România. Conferința a reunit profesori, formatori, cercetători și reprezentanți ai societății civile într-un spațiu de dialog și reflecție asupra provocărilor actuale ale educației, punând în centrul dezbaterilor rolul școlii în formarea cetățeanului activ, responsabil și implicat în viața comunității.

Temele abordate în cadrul manifestării au evidențiat necesitatea unei schimbări de paradigmă în educație, în care accentul să fie deplasat de la simpla acumulare de informații către dezvoltarea competențelor pentru cultura democratică, a gândirii critice, a responsabilității sociale și a participării civice. În egală măsură, conferința a propus o reflecție asupra modului în care școala poate răspunde noilor provocări generate de transformările sociale și tehnologice, inclusiv de impactul inteligenței artificiale și al mediului digital asupra procesului educațional.

Un mesaj esențial desprins din lucrările conferinței este acela că educația pentru cetățenie democratică nu poate fi redusă la conținuturile unei discipline școlare, ci trebuie să devină un principiu organizator al întregii vieți școlare. Valorile democrației se învață prin experiențe autentice de participare, cooperare și dialog, iar școala este chemată să devină primul spațiu în care copilul experimentează respectul pentru demnitatea umană, libertatea de exprimare, egalitatea de șanse, solidaritatea și responsabilitatea față de comunitate.

În acest context, conceptul de *școală pentru valorile democratice*, prelegere susținută de d-l conf. univ. dr. Sebastian Chirimbă (ca reprezentant al Universității „Spiru Haret” la eveniment) a căpătat o semnificație aparte. Instituția de învățământ nu mai este doar un loc al transmiterii cunoștințelor, ci o comunitate educațională în care elevii, profesorii și părinții participă la construirea unui climat bazat pe respect reciproc, incluziune și implicare activă. Profesorul devine, la rândul său, nu doar un transmițător de informații, ci un facilitator al învățării și un model de comportament civic, capabil să transforme sala de clasă într-un spațiu al dialogului democratic.

Participarea la Conferința Națională de Educație Socială organizată de Institutul Intercultural Timișoara a oferit prilejul unei reflecții asupra rolului actual al școlii într-o societate aflată într-o continuă schimbare. Într-o lume marcată de diversitate culturală, mobilitate socială, dezvoltare tehnologică accelerată și provocări globale, educația democratică reprezintă una dintre cele mai importante misiuni ale sistemului de învățământ. Formarea unor cetățeni capabili să gândească critic, să respecte drepturile și libertățile fundamentale și să participe responsabil la viața comunității constituie o investiție strategică în viitorul societății democratice.

Pornind de la ideile și direcțiile de reflecție promovate în cadrul conferinței, ne propunem să analizăm în rândurile următoare conceptul de școală pentru valorile democratice, fundamentele sale teoretice, rolul profesorului în formarea culturii democratice și modalitățile prin care mediul educațional poate contribui la dezvoltarea competențelor necesare cetățeniei active în secolul XXI.

Într-un astfel de context, celebra maximă a Mariei Montessori din lucrarea „*Descoperirea copilului*” devine un veritabil manifest metodologic și filosofic: „Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”

Această viziune pune în dificultate modelul tradițional al educației de tip depozit (*banking education*), criticat de Paulo Freire, în care profesorul transmite mecanic seturi de cunoștințe predefinite către un elev receptacul. În secolul al XXI-lea, miza majoră a procesului instructiv-educativ se mută de pe acumulare factuală pe dezvoltarea metacompetențelor: gândirea critică, alfabetizarea media și digitală, reziliența socio-emoțională, capacitatea de autoreglare și, mai ales, cetățenia activă.

Pentru a răspunde acestui imperativ, spațiul școlar trebuie redefinit sub auspiciile duale ale **tactului pedagogic** și ale **valorilor democratice**. Școala nu mai poate fi o citadelă izolată, ci trebuie să devină un laborator social, o replică la scară redusă a unei comunități ideale, așa cum o concepea John Dewey în „*Democracy and Education*” (1916).

Profesorul se găsește în centrul acestei transformări fundamentale. Rolul său se transfigurează din cel de *magister* omniscient în cel de facilitator, ghid, mediator și model civic. Însă exercitarea acestui rol nu este lipsită de tensiuni. Ea reprezintă o provocare continuă, accentuată de crizele structurale recente (precum perioada pandemică și post-pandemică) și de realitatea unei săli de clasă profund digitalizate și diverse din punct de vedere cultural, social și comportamental.

Deși importanța tactului pedagogic și a intuiției este recunoscută cvasi-unanim de către practicieni și teoreticieni, se observă o fractură majoră în sistemele de formare a cadrelor didactice. Programele de formare inițială (modulele psihopedagogice, studiile universitare de licență în pedagogie) și programele de formare continuă alocă resurse masive formării academice de specialitate și proiectării didactice rigide, lăsând într-un con de umbră dezvoltarea competențelor socio-emoționale.

Puține curricule universitare includ discipline explicite dedicate *managementului emoțiilor în educație*, rezilienței ocupaționale sau dezvoltării intuiției pedagogice prin analiză de caz și supervizare reflexivă. Profesorul este

Profesorul nu mai poate fi deținătorul monopolului informațional, un simplu transmițător de date memorabile. El devine un **facilitator al învățării**, un arhitect de contexte educaționale, un designer de experiențe cognitive și sociale autentice. Rolul său este de a crea spații sigure de dialog, de a stimula reflecția critică și de a încuraja cooperarea.

În plus, profesorul acționează ca un **model civic** viu, el implementează valorile democratice prin propriul său comportament, prin modul în care gestionează puterea în clasă, prin transparența evaluării și prin deschiderea către argumentul cel mai bun, indiferent dacă acesta vine de la cel mai dotat elev sau de la un elev aflat în dificultate. El devine un partener de dialog epistemic și social al elevului.

O școală orientată spre valorile democratice depășește limitele înguste ale unei discipline de studiu înscrise în orar (cum ar fi educația civică sau socială). Ea reprezintă o adevărată filosofie educațională care impregnează întregul etos al instituției școlare, managementul acesteia, relațiile profesori-elevi, profesori-părinți și școală-comunitate.

O concluzie majoră a specialiștilor în pedagogie socială indică faptul că valorile democratice nu pot fi asimilate prin strategii pur expositive, prin simpla memorare a unor definiții din manualele de cultură civică. Pentru a deveni trăsături de caracter, ele trebuie experimentate în mod direct. Clasa de curs trebuie să se transforme într-un **laborator al cetățeniei active**.

Un exemplu de bune practici, promovat intens la nivel internațional și implementat cu

Totodată, educația democratică trebuie să abordeze dimensiunea etică a IA, discutând cu elevii despre bias-urile (prejudecățile) algoritmice, protecția datelor cu caracter personal, fenomenul de automatizare a deciziilor și riscul de adâncire a falțiilor sociale prin accesul inegal la tehnologie de vârf.

Educația pentru valorile democratice riscă să devină o construcție artificială dacă rămâne izolată, sterilă, între zidurile instituției de învățământ. Școala democratică este o **instituție deschisă**, caracterizată prin membrane permeabile în raport cu mediul social extern.

Construcția unor parteneriate autentice și solide cu familia, cu administrația publică locală, cu organizațiile neguvernamentale, cu instituțiile culturale (muzee, teatre, biblioteci) și cu mediul de afaceri local oferă elevilor oportunitatea de a experimenta cetățenia activă în contexte de viață reală.

Proiectele de învățare prin servicii aduse comunității (*service learning*) le permit copiilor să aplice cunoștințele teoretice din clasă pentru a rezolva probleme concrete ale comunității lor (de exemplu, sprijinirea bătrânilor singuri, ecologizarea unui râu, restaurarea unui monument istoric local), realizând astfel fuziunea perfectă dintre educație, etică și acțiune civică.

Școala pentru valorile democratice reprezintă una dintre cele mai importante și urgente direcții de dezvoltare ale educației contemporane. Într-o lume marcată de volatilitate, incertitudine, complexitate și ambiguitate (contextul VUCA), formarea unor cetățeni activi, critici, responsabili și solidari nu mai este un obiectiv opțional, ci o condiție imperativă pentru însăși supraviețuirea statului de drept și a culturii libertății.

Această misiune istorică nu poate fi îndeplinită prin strategii didactice învechite, dogmatice sau pur teoretice. Formarea cetățeanului se realizează prin organizarea întregii vieți școlare în acord cu principiile democrației, oferindu-le elevilor ocazia de a trăi experiențe democratice autentice, de a participa la decizii, de a-și asuma responsabilități și de a experimenta incluziunea și respectul pentru diversitate.

În centrul acestei arhitecturi complexe se găsește **profesorul**, iar principala sa unealtă de intervenție structurală este tactul pedagogic. Definit ca o sinteză superioară între știință, intuiție, artă, empatie și autoreglare emoțională, tactul pedagogic îi permite profesorului să navigheze cu succes prin imprezibilitatea clasei de elevi, să transforme comportamentele problematice în oportunități de creștere și să gestioneze provocările tehnologice și sociale ale prezentului.

Experiența conferințelor naționale și internaționale de specialitate demonstrează că promovarea valorilor democratice este o responsabilitate colectivă, transdisciplinară, a întregului corp profesoral. O democrație solidă, rezistentă la asaltul dezinformării și al extremismului, nu începe în parlamente sau în cabinete ministeriale, ci se construiește zi de zi, oră de oră, în sala de clasă – prin modul în care profesorul comunică, prin felul în care elevii sunt ascultați, prin respectul acordat demnității umane și prin calitatea relațiilor interpersonale pe care tactul pedagogic le face posibile. Investiția în tactul profesorilor și în democratizarea școlii reprezintă, în ultimă instanță, cea mai sigură investiție în viitorul libertății noastre.

Conf. univ. dr. Sebastian CHIRIMBU
Facultatea de Psihologie și Științele Educației

adesea lăsat singur în fața complexității emoționale a clasei. Din acest motiv, trecerea de la faza de debutant la cea de expert este marcată frecvent de fenomenul de *burnout* (epuizare profesională) sau de adoptarea unor mecanisme defensive rigide, de tip autocratic, care anulează premisele unui învățământ democratic.

Cercetările empirice desfășurate în perioada 2020-2025 de către organizații de profil, cum este Institutul de Cercetări, Politici și Evaluare în Educație (APDP) sau Institutul Intercultural din Timișoara, au relevat o realitate îngrijorătoare: efectele inițiativelor standard de formare a profesorilor, centrate pe tehnici punctuale de modificare comportamentală, sunt extrem de limitate (confirmând analize anterioare, precum Wheat et al., 2013).

Această ineficiență structurală derivă din faptul că abordările tradiționale tratează adesea doar *simptomul* (comportamentul disruptiv în sine), nu și *cauza* profundă (nevoile afective nesatisfăcute, traumele, disfuncțiile familiale sau alienarea școlară). Clasa de elevi este un sistem dinamic deschis, caracterizat prin imprezibilitate și non-liniaritate. Evenimentele din clasă sunt doar parțial previzibile și controlabile (Wolff, 2015). Retetele universitare și ghidurile prescriptive care pretind că oferă soluții de tipul „dacă elevul face X, profesorul trebuie să aplice măsura Y” s-au dovedit utopice. În absența unor reguli general valabile, singura resursă viabilă a profesorului rămâne tactul pedagogic, dublat de o solidă pregătire psihopedagogică reflexivă.

Tranziția către o societate deschisă, pluralistă și intens tehnologizată impune o mutație de paradigmă în ceea ce privește statutul și rolul cadrului didactic. Așa cum s-a evidențiat în cadrul unor foruri academice majore, precum Conferința Națională de Educație Socială organizată de Institutul Intercultural Timișoara, conceptul de școală democratică este indisolubil legat de **redefinirea rolului profesorului**.

succes în spațiul românesc prin intermediul platformelor oferite de Institutul Intercultural Timișoara, îl reprezintă metoda „**Proiect: Cetățeanul**” (*Project Citizen*).

Această metodă dezvoltă simultan o gamă largă de competențe esențiale: gândirea critică, abilitățile de cercetare științifică, competențele de comunicare și persuasiune, lucrul în echipă, negocierea, soluționarea pașnică a conflictelor de opinie și internalizarea profundă a mecanismelor prin care un cetățean poate interacționa cu instituțiile statului democratic.

Educația pentru cetățenie democratică nu trebuie izolată într-o bulă disciplinară singulară. Ea posedă un caracter profund **transversal (infuzionar)**, ceea ce înseamnă că fiecare disciplină din trunchiul comun are potențialul și datoria de a contribui la modelarea profilului democratic al elevului.

Intrarea în cea de-a patra revoluție industrială și ascensiunea fulminantă a tehnologiilor bazate pe Inteligență Artificială (IA) reconfigurează radical peisajul educațional. Școala democratică nu se poate izola în fața acestei realități tehnologice prin strategii defensive de interzicere sau ignorare, ci este provocată să integreze IA în mod **critic, etic și responsabil** în procesul de învățământ.

Profesorii au sarcina de a regândi designul activităților didactice, mutând accentul de pe simpla reproducere mecanică a informațiilor (care poate fi realizată instantaneu de un algoritm generativ) pe sarcini cognitive complexe. Elevii trebuie ghidați să utilizeze IA ca pe un partener de dialog cognitiv, un instrument avansat pentru:

- Analiza complexă a datelor;
- Documentare din surse multiple;
- Generarea de ipoteze;
- Crearea de prototipuri în cadrul proiectelor civice.

VITRALII

Navomodelism strategic și alte arme de pus sub umbrelă

VITRALII

În copilărie, generații întregi de români au trecut prin Clubul Pionierilor. Acolo învățai, printre altele, să construiești navomodele, aeromodele sau rachete care funcționau cât de cât conform planului. Era o școală excelentă pentru viață, deoarece pregătea cetățeanul, încă de mic, pentru întâlnirea cu realitatea birocratică românească, atunci și acum la fel de obtuză, cârpită și parțial nefuncțională. La cercul de navomodele exista o regulă simplă: dacă bărcuța se scufunda, instructorul observa fenomenul. Dacă se lovea de mal, cineva nota incidentul. Dacă pe lac apărea un obiect străin, cel puțin un copil de zece ani ridica mâna și striga: „Tovarășu’ instructor, tovarășu’ instructor, ia uitați ce plutește acolo!”. Pe Lacul Herăstrău, în timpul concursurilor pionierești, un navomodel rătăcit era identificat în maximum două minute. În epoca inteligenței artificiale și a războiului hibrid, niște navo- sau aeromodele ceva mai periculoase vin și pleacă nestingherite, fac fotografii, atacă site-uri, se apropie nepermis de mult de depozite sau terminale cu potențial exploziv, ba chiar sar în aer, iar noi aflăm despre asta printr-un comunicat laconic: „Stați liniștiți, situația e sub control, nu s-a întâmplat nimic”, două ore mai târziu, „s-ar putea să se fi întâmplat ceva”, după încă o oră, „s-a întâmplat ceva, dar nu știm exact ce și din vina cui”, iar la final, se confirmă că s-a întâmplat exact ceea ce toată lumea observase de la început. Ani la rând, ni s-a vorbit cu o venerație apropiată de delirul mistic tipic adorației divine despre o umbrelă. Tehnologii sofisticate, sateliți, radare, sisteme informatice, structuri de comandă și, mai ales, comunicate oficiale. Multe. Atât de multe și de confuze, încât uneori ai impresia că principalul sistem defensiv al țării este format din declarații de presă, iar obiectul care face umbră sau apără de ploaie descris mai sus, nu e mai mare și mai eficient decât umbreluțele din hârtie colorată pentru cocktailuri. Când începe furtuna adevărată descoperi că principalul avantaj este aspectul decorativ. Și am dat miliarde pentru asta. De fapt, nici nu are importanță al cui a fost navomodelul, asta nu s-a înțeles. Putea să fie senegalez, malgaș, australian sau kiribatez. Problema e că a bătuit prin apele românești ca vodă prin lobodă. La fel și aeromodelul de acum câteva zile.

Am montat un motor de Formula 1 sub coada unei mărhoage costelive și ne-am jucat cu machete și stegulețe pe hartă. Ne aflăm sub protecția celei mai puternice alianțe militare din lume sau suntem subiecții unui experiment sociologic despre efectele comunicării defectuoase asupra stăpânirii de sine? Apărarea națională, în actualul context complicat, nu este un concurs pionieresc. Poate că asta este adevărata continuitate istorică: regimurile se schimbă, tehnologia evoluează, alianțele se extind, sateliții fotografiază fiecare centimetru pătrat al planetei, însă spiritul Clubului Pionierilor supraviețuiește. Pe o masă stau câteva machete frumoase. Cândva, bărcuțele aveau treizeci de centimetri și erau inofensive. Astăzi au sute de kilograme, sisteme de ghidaj, încărcături explozive și apar unde te aștepti mai puțin. Dar nu trebuie să ne facem griji, toate năzbâtiile astea plutitoare sau zburătoare sunt monitorizate. Foarte atent. Exact cum era monitorizat, acum cincizeci de ani, și navomodelul lui Gigel din clasa a șasea, cu câteva secunde înainte să intre direct în peretele bazinului. „Nu poți câștiga o competiție dacă nu caști bine ochii.”, îl mustra instructorul. Din păcate, acest superb exemplu de pedagogie elementară pare să se fi pierdut pe drumul spre optimismul festivizat al strategiilor greșite. Bine, nici elevii nu mai sunt ce au fost... Cineva a uitat sau, mai grav, n-a vrut să deschidă umbrela. Într-o epocă în care frigiderul îți trimite notificări pe telefon, anunțându-te că nu mai ai lapte sau unt, nu ai cum să declari public că „drona este prea mică, iar radarul este prea mare”, că răd de tine foștii pionieri astăzi oameni cu părul alb. La machete și broșuri stăm bine. La fel și la capitolul improvizație, care a devenit instituțională. Iar bărcuța va lua apă exact când va intra în concurs.

Dragoș CIOCĂZAN

Marmotele iar „învelesc ciocolata” prin Munții Carpați

Știți reclama în care simpaticele marmote învelesc ciocolata?! Dar noi eram contrariați pentru că nu știam să fi avut marmote pe culmile montane. Ne puteam gândi cel mult la vervețe. Dar, de pe culmile Alpilor, iată că s-au transferat către noi și marmotele. Odată ce s-au văzut în noile spații alpine acestea s-au înmulțit. La cinci decenii după reintroducerea marmotelor în ținuturile glaciare din Făgăraș, Retezat și Pietrosul Rodnei, specia s-a adaptat perfect mediului. Împart habitatul cu caprele negre, pe care le avertizează în mod natural asupra pericolelor.

Povestea lor a început în anii ‘70, când au fost aduse din Alpi pentru a repopula Retezatul, Munții Rodnei și Făgăraș. De atunci îi încântă pe turiști. Cele mai recente imagini cu marmotele au fost publicate de Administrația Parcului Național Retezat. Sunt rozătoare de talie relativ mare (30–60 cm lungime și o greutate de 3–7,5 kg), cu corp greoi, membre scurte, coada ușor comprimată și acoperită de peri lungi. Au un cap masiv, urechi mici și rotunjite. Grosimea blânii lor este influențată de condițiile climatice, iar culoarea variază după specie, de la cafeniu-gălbui la cafeniu-roșcat sau cafeniu-închis pe spate și flancuri. Trăiesc în zone alpine, în colonii stabile sau solitar, sunt foarte legate de locul de trai și nu se depărtează mult de viziuni. Marmotele alpine preferă versanții însoriți și, dacă nimic nu le deranjează, pot sta la soare ore întregi, arată specialiștii. Marmota alpină se hrănește cu plante, care cresc în pajiștile alpine și sunt bine adaptate la frig și vânt puternic, cu lichenii care macină stâncile și cei care cresc pe scoarța tufărișurilor pitice, dar și cu fructele afinelor sălbatice și merișoare.

Potrivit oamenilor de știință, marmotele populau ținuturile alpine ale Rodnei, Făgărașului și Retezatului în secolul al XIX-lea, însă

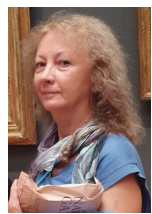
au dispărut în ultimele decenii ale acestuia. Unii istorici arătau că au căzut pradă câinilor ciobănești care însoțeau turmele și lupilor. Și vânătoria de marmote, căutate pentru blana și carnea lor, a contribuit la dispariția lor. La mijlocul secolului XX, oamenii de știință au propus repopularea ținuturilor alpine cu marmote, însă acest lucru a fost realizat doar la începutul anilor ‘70. „Primele 50 de exemplare de marmotă alpină au fost aduse în România în 1973, fiind capturate în Alpi. Din cei 33 de indivizi capturați în Parcul Național Vanoise (Franța), 21 au fost eliberați în Munții Făgăraș și 12 în Munții Rodnei. Alte 17 exemplare au provenit din regiunea Salzburg (Austria) și au fost eliberate în Munții Retezat”, arătau cercetătorii Sorin Geacu și Monica Dumitrașcu. În anii ‘70, cele câteva familii de marmote aduse în Munții Retezat au fost eliberate în Rezervația Științifică Gemelele, o zonă de protecție strictă în care accesul oamenilor este restricționat încă din anii ‘50. Din Rezervația Științifică Gemelele din Retezat, marmotele s-au răspândit spre alte locuri, dar cele mai multe pot fi observate în apropiere de lacurile glaciare din Munții Retezat, în special în timpul primăverii, verii și toamnei. Iarna, marmota, la fel ca și alte specii din parc, hibernă în viziuni. În 2014, numărul marmotelor estimat în Retezat era de peste 200. Cu timpul, și-au extins teritoriul pe zeci de kilometri și s-au înmulțit, ajungând în anii 2000 să depășească 200 de exemplare. Marmotele alpine au fost protejate în permanență în Parcul Național Retezat, Rezervația Naturală Pietrosul Rodnei și Rezervația Văii Arpășelului, primele locuri unde au fost eliberate.

Putem spune că și în munții Carpați marmota „învelesc ciocolata”? Spor la lucru!

George V. GRIGORE

Surse: carpati.org; incredibila.ro; sor.ro; wikipedia.org; carpati.org; infoturism.ro; descoperaeuropa.ro

Invitații în lumea artelor plastice

Pictorița Mioara DURBACĂ promovează pictura de calitate în România și peste hotare!

În rândurile următoare vă prezentăm un scurt interviu cu artista pictorița Mioara DURBACĂ, iar apoi veți avea șansa să admirați câteva dintre minunatele sale tablouri.

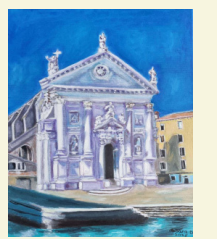
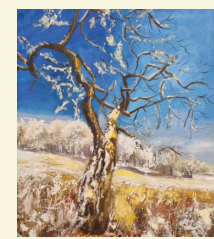
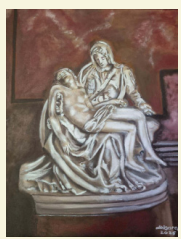
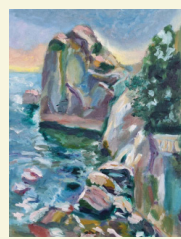
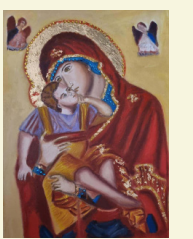
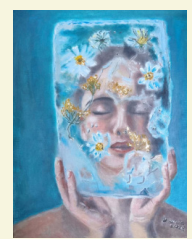
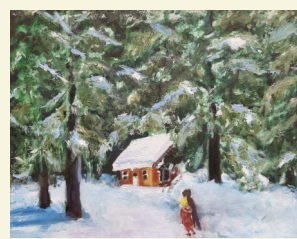
– Ce cuprinde bilanțul dumneavoastră artistic pentru anul 2025?

– În anul 2025, am absolvit Școala de artă, secția pictură, la clasa doamnei Iuliana Lucan. Am participat la expoziții, atât în țară, cât și în străinătate. În luna martie am fost prezentă în Italia, la Expoziția „The power of art”, în Roma, la Muzeul Crocetti. Am participat apoi la expoziții în țară, organizate de Arhiva de Artă la Muzeul Țăranului Român, la Senat, Arhitectură, expoziții la FormArt și la expoziții organizate de doamna Carmen Florian.

– Cum apreciați acest bilanț?

– Anul 2025 a fost un an bun pentru mine, cu realizări și lecții învățate.

Am avut onoarea și bucuria de a fi selectată pentru a face parte din ediția pe 2026 a volumului „100 de artiști europeni”. Precizez că este vorba despre prima ediție a acestui volum impresionant.

– Ce v-ați propus și vă doriți, din punct de vedere artistic, pentru anul calendaristic 2026?

– Îmi doresc să fie cel puțin la fel de bun ca cel încheiat, sănătate mie și tuturor celor dragi.

– La final, vă rugăm să scrieți un mesaj pentru oamenii care vă admiră tablourile fie în spațiul infinit al internetului, fie fizic, în realitate...

– Le mulțumesc tuturor celor care se opresc câteva clipe asupra lucrărilor mele, mulțumesc pentru toate

mesajele primite. Le doresc tuturor sănătate, realizări, bucurii adevărate și dorințe împlinite!

– Foarte frumos! După atâtea cuvinte să vedem niște imagini superbe cu tablouri pe care le semnați, în mod inconfundabil...

CONCLUZIA? Foarte frumos! Impresionant cu adevărat!

Aristotel BUNESCU

<https://agentiadepresaculturalasisportiva.wordpress.com>

Organizația centrală a tratatului – CENTO (III)

Motto: „Se poate mai rău? Se poate!”
- refren al melodiei „Murphy” (1992), de Alexandru Andrieș

(Urmare din numărul 1185)

Florin MACIU

3. Siria

În timpul războiului civil sirian (2011 – 2025), Forțele Democratice Siriene, conduse de kurzi, au înființat, în 2012, o administrație de facto, în nord, care nu este recunoscută oficial ca fiind independentă. Kurdistanul Sirian se numește Rojava, iar administrația se bazează pe confederalism democratic, secularism, egalitate de gen și pluralism etnic.

Forțe kurde au fost implicate în războiul civil, inclusiv în conflictul cu Statul Islamic, aspecte pe care nu le descriem acum, în special pentru că necesită și merită mai mult spațiu.

4. Iran

Și în Iran au existat mișcări pentru independență și câștigarea exercițiului unor drepturi ale kurzilor, atât în timpul monarhiei, cât și al republicii islamiste, perioada fiind caracterizată de rebeliuni sporadice kurde, reprimări brutale ale guvernului și marginalizare politică a acestei minorități.

Dacă până în anii 1940 avem să constatăm numai revolte de tip tribal, iată că, în 1946, pe teritoriul de nord al Iranului, ocupat de sovietici, se formează un stat kurd - Republica Mahabad. Statul a avut o existență efemeră, fiind zdrobit, după retragerea sovieticilor, de forțele iraniene. Revoltele tribale s-au transformat în luptă politică.

După revoluția islamică din 1979, kurzii au cerut autonomie, fapt ce a iscat un jihad declarat de Khomeini ce a durat până în 1982 și chiar mai mult (1984) când rebeliunea a fost înfrântă, lăsând în urmă peste 10 000 de morți. Această rebeliune a fost în timpul războiului dintre Iran și Irak, fiecare stat susținând rebelii din celălalt. Mult timp după aceea, insurgenții au fost urmăriți și lichidați.

În iulie 1989, Abdul Rahman Ghassemlou, un lider kurd legendar, a fost asasinat, împreună cu doi asociați, în Viena, de autori care sunt bănușiți că ar fi fost agenți ai republicii islamice.

În 2004, luptele au reînceput, kurzii făcând incursiuni din Irak.

În 2015, Farinaz Khosravani, o lucrătoare kurdă de 26 de ani s-a sinucis sărind pe fereastră de la etajul 4 al unui hotel în Mahabad, unde erau și agenți de informații iranieni. Agenția de știri kurdă a anunțat că fata și-a apărât, astfel, onoarea, când un angajat al guvernului a vrut s-o violeze. Au izbucnit încăleștări, cu participarea unităților Peshmerga. Rezultatul – zeci de mii de morți, foarte multe persoane relocate, iar guvernul iranian a rămas pe poziția fermă inițială, antiseparatistă, chiar dacă reprimările mișcărilor kurde nu au fost chiar așa de crude ca în celelalte țări.

La ora la care scriem aceste rânduri (prima decadă a lunii aprilie 2026), kurzii din Iran au forțe ce numără mii de luptători care operează la granița dintre Iran și Irak, în special în regiunea Kurdistanului Irakian. Grupuri din aceste forțe au lansat deja îndemnuri, de la începutul războiului, pentru ca iraniienii să dezerteze din armată, lăsând de bănușit că vor declanșa un atac. Corpul Gardienilor Revoluționari, forță redutabilă a regimului islamist, a anunțat că a trimis asupra kurzilor duzini de drone. Cu câteva luni înainte de război, CIA a început sprijinul kurzilor.

Israel

După 1947, noul stat Israel a evoluat într-o putere regională, în urma unor conflicte, a imigrării în masă și a unei expansiuni teritoriale, urmate de înființarea în aceste zone a unor noi așezări.

Evenimentele hotărâtoare petrecute în acest interval de timp au fost menționate în „Sisteme politice comparate”, carte apărută la Editura Fundației „România de Măine”, în decembrie 2025.

În anii 1950, David Ben Gurion, întâiul primul ministru, a deschis programul nuclear al țării. În deșertul Negev, la 150 de km de Tel Aviv, departe de priviri indiscrete, s-a înființat un centru de cercetări nucleare, cunoscut sub numele *Complexul Dimona*, care, după 70 de ani, oficial, este un reactor termic.

În secret, ajutorul a venit din Franța care urmărea o alianță împotriva Egiptului condus de Nasser. Între 1961 și 1969, Statele Unite au efectuat opt inspecții la fața locului și n-au observat nimic.

În anii următori, Israel a cooperat în acest domeniu cu Africa de Sud, aflată sub regimul de apartheid. În 1979, satelitul Vela a semnalat ceva ce s-ar traduce prin o explozie nucleară lângă Insulele Prince Edward, ce aparțineau Africii de Sud. Africa de Sud a produs șase arme nucleare pe care le-a demontat voluntar în 1993, în timp ce se renunța la politica de apartheid, prin negocieri.

Ceea ce se bănuia a căpătat credibilitate când, în 1986, un fost angajat, Mordechai Vanunu, a arătat celor de la Sunday Times, ziar londonez, fotografii și a furnizat detalii – Israel era a șasea putere nucleară a lumii. Vanunu a fost ademenit să vină la Roma, unde a fost răpit de Mossad, adus în Israel și condamnat la 18 ani de închisoare.

Lector univ.dr. Florin Maciu are o vastă activitate științifică, fiind, între altele, autor al cărților „Războiul contemporan de lege și lege ferenda în dreptul românesc”, „Regimul juridic al stărilor excepționale. Dictatura constituțională la intersecția cu democratizarea armatei”, „Instrucția tragerii – pistolul, deprinderile necesare pentru mânăuirea lui / și decizia de a trage”, „Regimul juridic al contravențiilor”, „Sisteme politice comparate”, precum și a mai multor articole și comunicări științifice, apărute în publicații din țară și străinătate.

Statele Unite și Regatul Unit aflaseră mai din timp; se încheiase, în 1969, o înțelegere între Richard Nixon, președintele Statelor Unite, și Golda Meir, primul ministru israelian. Israelul nu va mai face teste nucleare, va menține tăcerea și imprecizia informațiilor, iar nimeni nu va pune întrebări care să deranjeze. Deținerea de arme nucleare de către Israel a căpătat denumirea de *cel mai prost păzit secret*, iar evrei se țin de promisiunea de a nu confirma sau nega.

În 2014, Națiunile Unite au făcut o încercare de a pune facilitățile nucleare ale evreilor sub supraveghere internațională. Nu s-a întâmplat nimic care să schimbe situația. Israelul este singurul stat care are arme nucleare, dar nu recunoaște oficial și nici nu a semnat vreun tratat internațional de neproliferare.

În opinia noastră această poziție a fost adoptată pentru a-i descuraja pe dușmani, fiindcă există mai mult decât o suspiciune în legătură cu acest lucru, pentru a nu provoca o escaladare a înarmării nucleare în regiune, dar și pentru a nu complica lucrurile cu aliații și cei neutri.

Israel poate trimite încărcăturile nucleare cu aviația, de la sol și de pe submarine. Există și o așa numită Opțiune Samson, o doctrină conform căreia arma nucleară se va folosi în ultimă instanță, când existența poporului este amenințată.

Israelul nu a putut face parte din CENTO întrucât țările arabe membre nu ar fi admis așa ceva. Totuși, alianța avea aceleași obiective ca și Israelul: stoparea extinderii influenței Uniunii Sovietice și deșeurarea manevrelor statelor arabe cu regimuri radicale, apropiate acestei federații. În anii 1960 și 1970, Israelul a ținut o legătură strânsă, dar neoficială, cu Turcia și Iran, această politică fiind parte a *strategiei periferice* adoptate de evrei și încurajată de Statele Unite, conform căreia este nevoie de bune relații cu statele ne-arabe din zonă, pentru a contracara intențiile ostile ale statelor arabe precum Egipt și Irak.

Noua strategie include Azerbaidjan, Grecia și Cipru, dar și state unde sunt dominanți arabii sunniți, pentru a anihila intențiile Iranului și a-l monitoriza.

Semnarea tratatului

CENTRAL TREATY ORGANIZATION (CENTO), adesea și MIDDLE EAST TREATY ORGANIZATION (METO), inițial *Pactul de la Bagdad* (1955 – 1958) a fost o alianță militară specifică Războiului Rece, menită să se opună extinderii influenței sovietice, alcătuită din Turcia, Irak, Pakistan, Iran și Regatul Unit, care a durat până în 1979. Irak s-a retras, după o lovitură de stat (1958), în 1959, Pactul a fost redenumit CENTO, iar sediul s-a mutat la Ankara. Alianța nu a avut structuri militare permanente.

Statele Unite nu au fost membru, dar au încurajat înființarea alianței și au acționat ca membru asociat, fiind un liant al CENTO cu SEATO și NATO. Statele Unite au semnat și alianțe militare bilaterale cu Pakistan, Iran și Turcia, în 1959.

Revoluția din 1979, din Iran, a fost cauza căderii șahului dictator. Mohammad Reza Pahlavi și SAVAK, poliția secretă, comiseseeră prea multe crime și abuzuri. Ieșirea din tratat a Iranului a fost urmată de retragerea Pakistanului, dezamăgit de lipsa de ajutor în conflictele cu India. Alianța s-a desfăcut.

CENTO nu și-a atins scopul de a crea o structură de securitate unită. De multe ori a fost caracterizat ca fiind un *tigru de hârtie*, expresie ce pare, astăzi, inedită pentru necunoscători, fiind utilizată de liderul

Statelor Unite, zilele acestea. Sintagma, care vine de la chinezi și a fost popularizată de Mao Zedong, descrie o entitate ce pare puternică, dar, în realitate, este ineficace și slabă. Regatul Unit a remarcat lipsa de cooperare între membri pentru a pune bazele unei strategii comune. Fiecare avea propria agendă.

Membrii tratatului

Nu vom vorbi despre **Pakistan**, fiindcă am tratat subiectul cu alte ocazii.

Turcia, la momentul intrării în alianță, era pro-vest și angajată ferm împotriva expansiunii sovietice (inclusiv a doctrinei). Se moderniza rapid, inclusiv din punct de vedere militar, creștea economic, bazându-se substanțial pe Statele Unite, și se îndrepta spre democrație și un sistem multi-partid. Țara constituia veriga de legătură între NATO și Estul Mijlociu.

Regatul Unit a fost principalul factor fondator al CENTO (inițial **Pactul de la Bagdad**), alianță ce s-a dorit un bastion militar în calea sovieticilor. A făcut parte din alianță de la începuturi până la desființare și a putut observa interesele divergente ale membrilor din regiune. Spre sfârșitul alianței, a căutat să se concentreze mai mult pe NATO.

Menționăm că, în Singapore, Regatul Unit, în perioada 1971 – 1974, a alcătuit și o forță, împreună cu Australia și Noua Zeelandă, ANZUK, cu scopul de a întări securitatea regională, de a descuraja eventuale atacuri și de a facilita ca Singapore și Malaysia să-și creeze propriile forțe armate.

Destul de multă ambiție pentru o țară care, deși fost mare imperiu și învingătoare în războiul al doilea, fusese sleită de putere.

Irak, la încheierea **Pactului de la Bagdad** (mai târziu, CENTO), era o țară divizată între o elită monarhică, orientată spre occident, și o mișcare crescândă anti-imperialistă și naționalistă. Primul ministru, conducătorul de fapt al statului, Nuri al-Said, era un aliat puternic al britanicilor, iar aceștia au păstrat pe teritoriul țării bazele aeriene, generând în rândurile populației resentimente și impresia că Irakul este un stat marionetă, neocolonial. Guvernul nu era apropiat de mase, iar acestea își dezvoltau ideile naționaliste, așa cum erau îndemnate cu ardoare de Vocea Arabilor, Radio Cairo.

Iranul, care fusese neutru, s-a alăturat Pactului și, deci, și blocului de securitate occidental. Sovieticii au protestat profund, argumentând că aderarea este contrară, chiar incompatibilă cu tratatele semnate anterior, iar relațiile dintre cele două țări vor suferi profund.

Conținut

Având în vedere că tratatul multilateral a plecat de la un pact între două state, era normal ca preambulul să nu conțină ceva spectaculos. Nici conținutul nu relevă ceva demn de subliniat. Mai degrabă, cineva ar putea să analizeze ce-i lipsește.

Se arată că tratatul este conceput în baza articolului 51 din Carta Națiunilor Unite, iar scopul este de a se coopera pentru securitate și apărare, ceea ce se va realiza prin înțelegeri. Părțile se angajează să nu se amestece în afacerile interne ale celorlalți membri, iar dacă apare o dispută între ele, aceasta să se rezolve pașnic.

Le este interzis părților să întreprindă ceva ori să-și asume vreo obligație internațională contrară prevederilor tratatului.

Problemele vor fi dezbătute în cadrul unui consiliu înființat la nivel ministerial, dacă numărul de membri ajunge la patru. Tratatul rămânea deschis aderării altor state.

Nu am reușit să identificăm vreo frază care să amintească de cunoscuta formulă denumită acum familiar de lume *legământul muschetarilor*, dată fiind asemănarea (...un atac armat împotriva uneia... va fi considerat...). Se vorbește, însă, așa cum am arătat, de cooperare pentru apărare și înțelegeri.

Putem afirma că tratatul CENTO era mai vag și se concentra pe cooperare regională și stabilitate economică și nu pe un răspuns militar solid și automat de apărare colectivă, atunci când era cazul. De aici, deducem că tratatul oferă garanții de securitate mai slabe.

Să nu uităm că Statele Unite nu erau membru deplin, iar alianța nu avea o comandă unică.

Istoric

CENTO nu a fost implicat în niciun eveniment militar semnificativ, pe întreaga durată a existenței lui, inclusiv cea în care se numea **Pactul de la Bagdad**. Uniunea Sovietică, ceea ce se dorea să fie anihilată, atunci când va încerca să se extindă, nu a atacat în sensul convențional, adică nu a declanșat vreun război sau ostilități armate.

În schimb, CENTO a promovat câteva proiecte prin care națiunile membre să fie interconectate – căi ferate, șosele, telecomunicații – menite să crească cooperarea regională.

S-a înființat și un institut al științei nucleare, destinat pregătirii savanților din Turcia, Iran și Pakistan în domeniul aplicării energiei atomice în mod pașnic – medicină, agricultură, industrie, la Teheran. Ne abținem să așternem primele gânduri.

În regiune, s-a făcut simțit din plin Războiul Rece, atât în confruntări între state, în probleme economice, politice și sociale, de propagandă sau de servicii secrete, uneori și prin sprijinirea cu armament modern și/sau financiar a unui stat apropiat în privința ideologiei, cât și în tulburările sociale și politice interne din aproape fiecare stat din zonă. Orientul Mijlociu este de mult timp o zonă foarte periculoasă, unde disensiunile acumulate de-a lungul istoriei pot exploda cu consecințe dificil de calculat pentru tot restul lumii.

O comparație destul de reușită pentru a caracteriza situația apreciem că este aceea prin care interesele în contradicție din această arie sunt ca plăcile tectonice care se așază, din când în când, generând cutremure mai mici sau mai mari. Considerăm elocventă asemănarea nu pentru că am fi pricepuți în fenomenele telurice ori în zonele geografice cu risc seismic ridicat, ci pentru că în ambele circumstanțe nu prea există, deocamdată, soluții de evitat catastrofa, nenorocirea, tragedia, dezastrul (lăsăm cititorii să identifice un termen adecvat).

Vom descrie câteva evenimente semnificative care au influențat cursul alianței sau evoluția unui stat sau națiuni din zonă. **(Va urma)**

„SafeGameMeat COST Action” București, 9-10 iunie 2026

Un eveniment internațional de succes!

A avut loc, așa cum v-am informat, cea de-a doua întâlnire generală a proiectului european „SafeGameMeat COST Action”, găzduită de Facultatea de Medicină Veterinară din cadrul Universității „Spiru Haret”.

Participanți din numeroase țări europene și africane au fost întâmpinați la București de echipa facultății, formată din cadre didactice, studenți și personal administrativ, care contribuie la buna desfășurare a acestui important eveniment internațional.

Evenimentul a fost coordonat de conf. univ. dr. Mădălina Belous, membru al Comitetului de Management (MC1) al Acțiunii COST SafeGameMeat, a cărei implicare a făcut posibilă organizarea acestei reuniuni la București. A fost prezentă conducerea facultății, reprezentată de decan prof. univ. dr.

Violeta-Elena Simion și prodecan conf. univ. dr. Adriana Amfim. S-au implicat activ lect.univ.dr. Raluca Zvorășteanu și studenții Theodora Boiangiu, Alexandru Sebastian Stoica, George Anghel, ceea ce demonstrează încă o dată spiritul academic și profesionalismul comunității FMV USH.

Împ de două zile, specialiști din domeniul medicinei veterinare, sănătății publice și cercetării vor colabora în cadrul unui proiect european dedicat siguranței cărnii de vânat și abordării provocărilor actuale din perspectiva One Health.

O imagine care surprinde perfect ceea ce înseamnă „SafeGameMeat”: colaborare, diversitate și pasiune pentru știință.

A doua zi a întâlnirii generale „SafeGameMeat COST Action” a început la Facultatea de Medicină Veterinară a Universității „Spiru Haret”, cu noi sesiuni de lucru, prezentări și discuții dedicate siguranței cărnii de vânat, sănătății publice și colaborării internaționale.

După o primă zi marcată de schimburi valoroase de idei și de întâlniri între specialiști din numeroase țări, a fost continuat dialogul științific și s-au consolidat parteneriatele care contribuie la dezvoltarea cercetării veterinare și a conceptului „One Health”.

Facultatea de Medicină Veterinară a Universității „Spiru Haret” și-a exprimat bucuria de a fi gazda unui eveniment care aduce împreună experți, cercetători și profesioniști dedicați unui obiectiv comun: un viitor mai sigur pentru sănătatea animală, sănătatea publică și siguranța alimentară.

Sesiunile dedicate practicilor de vânătoare, procesării cărnii de vânat și riscurilor chimice au generat discuții valoroase și schimburi de experiență între participanți din Europa și Africa, confirmând importanța cooperării științifice într-un domeniu aflat în continuă dezvoltare.

Facultatea de Medicină Veterinară a Universității „Spiru Haret” a găzduit un

eveniment care reunește specialiști din atâtea țări și care contribuie la consolidarea rețelelor de cercetare și a dialogului internațional în domeniul sănătății publice veterinare.

Mulțumeste tuturor participanților pentru prezentările deosebite, implicarea activă și atmosfera colegială care au transformat manifestarea într-un real succes.

Conf. univ. dr. Mădălina BELOUS - Premiul I la secțiunea „poster”

„Întâlnirea generală „SafeGameMeat COST Action”, informează Facultatea de Medicină Veterinară, „un eveniment internațional de succes, s-a încheiat cu o veste care ne bucură și ne onorează: conf. univ. dr. Mădălina Belous, cadru didactic al Facultății de Medicină Veterinară, a obținut Premiul I la secțiunea „poster”, pentru contribuția sa științifică prezentată în cadrul evenimentului.

Această distincție reprezintă o recunoaștere a excelenței academice și a activității de cercetare desfășurate în cadrul unei rețele internaționale care reunește specialiști din numeroase țări.

În egală măsură, dorim să îi mulțumim pentru implicarea, profesionalismul și dedicarea cu care a contribuit la organizarea și coordonarea acestei întâlniri internaționale. Succesul celor două zile de lucru, schimbul valoros de idei și atmosfera de colaborare care au caracterizat evenimentul se datorează și eforturilor sale susținute.

Ne mândrim să avem în comunitatea noastră academică oameni care reprezintă cu profesionalism facultatea, atât prin activitatea științifică, cât și prin capacitatea de a construi punți de colaborare la nivel internațional.

Felicitări și mulțumim, conf. univ. dr. Mădălina Belous!”

